

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214216021
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7214216021.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcov: 1. A. B., nar. X.X.XXXX, s trvalým pobytom v C. D., E. F. XX, 2. G. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom v C. D., E. F. XX, žalobcovia v 1. a 2. rade zastúpení advokátskou kanceláriou L.I.B. legal, s.r.o., IČO: 47 237 546, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, proti žalovanému: D. E., nar. X.X.XXXX, s trvalým pobytom v H., I. F. XX, zastúpený advokátkou JUDr. Jolana Fuchsová, so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, o zaplatenie 1.975,52 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 28. apríla 2022 č.k. 28C/157/2014-175

rozhodol:

P o t v r d u j e napadnutý výrok uznesenia o náhrade trov konania.

Žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom povinným spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie uznesením uvedenom v záhlaví zastavil konanie vo veci samej o zaplatenie sumy 1.975,22 eur s prísl. titulom nedoplatku nájomného a platieb spojených s užívaním bytu č. 10 na 5. poschodí na I. J. XX K. H., žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v rozsahu 100 % a žalobcom vrátil po krátení súdny poplatok v rozsahu 111,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že o zastavení konania rozhodol podľa § 145, § 146 Civilného sporového poriadku (CSP) so súhlasom žalovaného, keď žalobcovia vzali návrh na začatie konania späť po tom, čo im žalovaná pohľadávka bola uhradená zo strany Stavebného bytového družstva II Košice (SBD II Košice), ktoré niekoľko rokov neoprávnene zadržovalo duplicitné platby za predmetný byt od žalobcov aj od žalovaného, o čom žalobcovia podľa vlastných tvrdení získali vedomosť až po podaní žaloby. Vzal do úvahy, že žalovaný po celý čas hradil platby spojené s užívaním bytu a to i napriek tomu, že nebol evidovaný ako nájomca sporného družstevného bytu v dôsledku zmlúv o prevode členských práv a povinností k bytu, u ktorých bola následne súdmi konštatovaná absolútna neplatnosť. Pri posudzovaní procesnej zodpovednosti za zavinenie konania vychádzal pri rozhodnutí o náhrade trov konania z § 256 ods. 1 CSP dôvodiac, že rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré nastali po začatí konania, keď zavinenie je potrebné interpretovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti s ktorou vznikli protistrane trovy konania.

Vzal do úvahy, že procesným dôvodom odpadnutia predmetu žaloby bola okolnosť, že pohľadávku uplatnenú v konaní žalobcom uhradila po začatí konania tretia osoba- SBD II Košice, nie žalovaný, ktorý nie je zodpovedný za konanie SBD II Košice, neoprávnene zadržávajúce peňažné prostriedky hradené žalovaným. Uviedol, že na ujmu žalovaného nemôže byť ani to, že žalobcovia si pred podaním žaloby

neoverili okolnosti úhrady platieb žalovaným. So zreteľom na tieto skutočnosti ustálil, že žalobcovia zapríčinili späťvzatím zastavenie konania, ktoré žalobou iniciovali, preto im uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému konštatujúc, že v kontexte vyššie uvedeného nezistil dôvody pre aplikáciu § 257 CSP.

Výrok o vrátení súdneho poplatku odôvodnil § 11 ods. 3, 4 a 6 zák. č. 71/92 Zb. prihliadajúc na rozsah úhrady poplatku zo žaloby vo výške 118,50 eur i povinnosť vyplývajúcu zo zákona o krátení súdneho poplatku v rozsahu najmenej 6,70 eur.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov konania podali včas odvolanie žalobcovia z dôvodov vymedzených § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadali, aby v konaní bolo aplikované ustanovenie § 257 CSP, v zmysle ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Navrhovali, aby odvolací súd v súlade s uvedeným zákonným ustanovením napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie zmenil a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov.

Za okolnosti hodné osobitného zreteľa označili odvolatelia dôvody, ktoré ich viedli k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní, v pomere k čomu uloženie povinnosti na náhradu trov považovali za neprimeranú. O vlastníckom a nájomnom práve k sporenému bytu sa viedlo konanie na Okresnom súde Košice II sp. zn. 15C/180/2013 začatého na návrh žalovaného (tam v postavení žalobcu) proti žalobcom (v procesnom postavení žalovaných) a ďalším subjektom zmluvných vzťahov o prevode členských práv. Poukázali na to, že ako vlastníci bytu užívaného žalovaným, sa až po začatí konania dozvedeli o duplicitnej úhrade platieb tak zo strany žalobcu ako aj žalovaného za užívanie bytu na I. F. XX K. H. v prospech SBD II Košice. Napriek ich výzvam SBD II Košice, odmietlo tieto platby hradené žalovaným. Až po právoplatnom skončení konania, v ktorom bolo rozhodnuté o nájomnom práve žalovaného a vlastníckom práve SBD II Košice k spornému bytu, SBD II Košice poukázalo žalobcom v 1. a v 2. rade sumu, ktorá bola predmetom tohto konania.

Iné vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcov ako podané včas a oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné vyhovieť.

Žalobcami uplatnené odvolacie dôvody neboli naplnené, lebo súd o náhrade trov rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu pri správnej aplikácii a interpretácii právnej úpravy, preto odvolací súd napadnutý výrok o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového konania sa spravuje zásadou zodpovednosti za výsledok konania alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade zastavenia konania súd posudzuje zodpovednosť za procesné zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zisťovanie tejto procesnej

zodpovednosti pri rozhodovaní o trovách konania, nie je rozhodovaním meritórnym, preto sa v tomto štádiu konania neaplikujú princípy platné na rozhodovanie o veci samej. Ak nie je preukázané nepochybne niečo iné, v zásade platí, že za zastavenie konania na základe späťvzatia žaloby vždy nesie procesnú zodpovednosť žalobca.

V predmetnom spore vzali žalobcovia žalobu späť potom, čo dosiahli uspokojenie nároku od iného subjektu než bol žalovaný. Súdne konanie bolo začaté na základe návrhu žalobcov, a nesú tak plnú procesnú zodpovednosť za výsledok tohto sporu, ktorým je zastavenie konania na základe ich úkonu. Konanie žalobcov, ktoré malo vplyv na výsledok súdneho sporu, nemožno pričítať na ťarchu žalovaného, ktorý nezodpovedá za ich rozhodovanie o nakladaní s ich majetkom. Je zrejmé, že žalobcovia sa nedomohli na žalovanom plnenia, ktoré v konaní uplatňovali a v okolnostiach prípadu neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočnú aplikáciu § 257 CSP ako to žiadajú žalobcovia.

Pokiaľ sa žalobcovia dovoľovali aplikácie § 257 CSP ako výnimky z rozhodovania o náhrade trov konania podľa procesnej zodpovednosti za výsledok sporu, odvolací súd poukazuje nato, že v zmysle konštantnej judikatúry (pozri napr. NS SR sp. zn. 2MCdo/17/09) pri aplikácii tohto ustanovenia je nevyhnutné zisťovať, či v prejednávanej veci existujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, keďže § 257 CSP nie je možné považovať za predpis zakladajúci jeho voľnú aplikáciu podľa úvahy súdu. Dôvody na uplatnenie tohto ustanovenia je potrebné vykladať reštriktívne tak, aby nepriznanie náhrady trov neznamenal neprimeranú tvrdosť voči stranám sporu. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnom spore neexistujú žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by spočívali v skutkových okolnostiach prípadu, osobných, či majetkových pomeroch strán sporu, a ktoré by odôvodňovali výnimočnú aplikáciu § 257 CSP.

Z obsahu spisu vyplýva, že súčasne s týmto konaním, v ktorom sa žalobcovia v 1. a v 2. rade v tom čase ako vlastníci bytu č. XX L. I. F. XX domáhali od žalovaného ako užívateľa tohto bytu finančného plnenia titulom úhrady nákladov spojených s užívaním bytu, prebiehalo konanie iniciované žalovaným na Okresnom súde Košice II vo veci 15C/180/2013, v ktorom sa žalovaný (v postavení žalobcu) domáhal proti žalobcom (v postavení žalovaných) v spojení s ďalšími označenými žalovanými a intervenientom (Švarc, EX CREDIT a.s., SBD II Košice, Mullerová), určenia neplatnosti zmlúv o prevode členských práv a povinností k spornej nehnuteľnosti, na podklade ktorých mal stratiť práva nájomcu k bytu a práva člena bytového družstva a určenia, že SBD II Košice je výlučným vlastníkom predmetného bytu a on je výlučným nájomcom predmetného bytu a členom bytového družstva SBD II Košice. V konaní 15C/180/2013 Okresného súdu Košice II, bolo žalobe vyhovené (rozsudok zo dňa 14.11.2018 nadobudol právoplatnosť 10.8.2021 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu), keď bolo zistené, že manželia B. sa nikdy nestali ani nemohli stať vlastníkami sporného bytu, a právo užívania bytu titulom nájmu patrilo žalovanému a vlastníkom bytu ostalo SBD II Košice. Predmetný spor 15C/180/2013 sa začal na návrh žalovaného zo dňa 02.10.2013, a obsahom jeho skutkových tvrdení boli tiež informácie o tom, že sa doposiaľ považuje za nájomcu bytu, preto riadne uhradza náklady spojené s užívaním bytu v prospech SBD II Košice. Ku dňu podania žaloby 10.6.2014 v tejto veci žalobcovia teda mali vedomosť o dôvodoch, pre ktoré žalovaný tvrdí neplatnosť zmlúv o prevode členských práv bytu, na základe ktorých došlo k zmene údajov o vlastníctve bytu a jeho užívateľoch, ako i vedomosť o okolnostiach úhrady nákladov spojených s užívaním bytu. Aj v uznesení zo dňa 10.03.2015 sp. zn. 28C/157/2014 vydanom v preskúmanom spore, ktorým bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Košice II 15C/180/2013, bolo konštatované, že žalovaný riadne uhradza platby spojené s užívaním bytu v prospech SBD II Košice, keďže sa považuje za nájomcu bytu a člena bytového družstva a z vyjadrení sporových strán tiež vyplývalo, že žalobcovia nikdy predmetný byt nevideli a neužívali ho.

O vlastníckom práve k bytu v prospech SBD II Košice a nájomnom práve žalovaného bolo rozhodnuté po zistení, že zmluvy o prevode členských práv k bytu zo žalovaného na tretie osoby vyplývali z právnych úkonov realizovaných v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, keď spoločnosť EX Credit, a.s. v Košiciach, v mene ktorej vystupoval jeden zo žalovaných M. N., spolupracovala s G. B., a spoločným konaním boli žalovanému predložené na podpis listiny, účelom ktorých bolo zbavenie práv žalovaného

k bytu zmluvou o zabezpečovacom prevode práva v zmysle § 553 OZ, keď v uvedenej zmluve v rozpore s účelom a zmyslom zákona, ktorým je zabezpečenie záväzku, sa v skutočnosti realizoval prevod členských práv k spornému bytu na tretie osoby. V danom prípade navyše hodnota majetkových práv k nehnuteľnosti takmer 4-násobne prevyšovala výšku záväzku. Aj v konaní Okresného súdu Košice II sp. zn. 39C/87/2013, v ktorom sa žalobcovia domáhali proti žalovanému vypratania bytu, a ktorý návrh vzali späť po tom, čo bolo konštatované, že sa nikdy nestali platnými vlastníkami spornej nehnuteľnosti, súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcovia sú povinní znášať riziko súvisiace so vstupom do konania a ich neúspechom aj so zreteľom na okolnosti vyplývajúce zo sporu o určenie práv k bytu č. XX L. I. XX K. H. vo veci Okresného súdu Košice II 15C/180/2013, z ktorého vyplynulo, že žalobcovia nikdy nemali vôľu byť nadobudnutí do vlastníctva, byť nepotrebovali a nikdy ho neužívali, a bol to práve žalovaný, ktorý aj v dôsledku konania žalobcov musel znášať niekoľko rokov stav právnej neistoty.

Vyššie zmienené okolnosti o dôvodoch vedenia súdnych sporov medzi stranami sporu sú významné aj pri posudzovaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP v tomto konaní. Žalobcovia sa podieľali na právnych úkonoch založených na nečestnom nakladaní s majetkovými právami žalovaného, teda sa zavinene ocitli v postavení strany sporu v konaní pred súdom, a z uvedených súdnych konaní mali vedomosť o tom, že žalovaný, ktorý vždy užíval byt na I. XX K. H., aj riadne uhradil všetky náklady spojené s užívaním tohto bytu. Pri podaní žaloby si mali byť vedomí možného rizika neúspechu v spore a mohli mať dôvodné pochybnosti o miere svojej procesnej úspešnosti. Žalobcovia teda zodpovedajú tak za iniciovanie súdneho konania, ako aj za späťvzatie žaloby, ktoré nevyplývalo zo správania žalovaného, a odvolací súd nezistil existenciu žiadnych okolností zakladajúcich uplatnenie § 257 CSP, z ktorých dôvodov bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zhode s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia v zhode s § 262 ods. 2 CSP.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).